

Mis on ime?

Katoliku kiriku katekismuse järgi on ime miski, mida saab omistada ainult jumalikule jõule, nagu näiteks tervenemine või loodusjõu kontrollimine. Pühakuks kuulumise kontekstis tähendab ime peaaegu alati raskest ning surmavast tervisehädest jäädavat paranemist, seejuures peab paranemine olema toimunud nõnda, et isegi parim teaduslik teadmine ei suuda seda seletada. Nõutav on ka see, et pühakukandidaadi poole oleks tervisehädest paranemiseks palvetatud. Imedesse uskumine on katoliku kirikus pikaajalise traditsiooniga ning seotud Jeesuse elu ja imetegudega.

Medit siini areng on võimaldanud mõningate varem imeliseks peetud tervenemisprotsesside teaduslikku seletamist. Seejuures ei ole katoliku kirik teaduslikku maailmapilti ja usku vastanduvaks pidanud, pigem nähakse neid erinevate teadmisviisidena, mis üksteist täiendavad. Sellest lähtub ka Vatikani Pühakukskuulutamise Kongregatsioon, mis hindab pühakukandidaadi kõiki eluaspekte. Pühakukandidaadi väidetavat imet uurivad sõltumatud arstiteadlased, kes alustavad patsiendi haigusloo uurimisega ning üritavad tervenemisele teaduslikke seletusi leida. Paavst Franciscus I on kanoniseerimisprotsessi nõnda reforminud, et imeks loetakse vaid neid juhtumeid, kus kaks kolmandikku arstiteadlastest on kinnitanud, et juhtumit ei ole võimalik teaduslikult selgitada. Varasemalt oli vajalik vaid enamuse otsus. Pühakukandidaadi elu uurimisega seonduvad kulud (näiteks arstiteadlaste ja muude ekspertide tasud, administratiivkulud ja muu säärane) jäävad pühakuks kuulutamise taotleja kanda. Rangete kriteeriumite eesmärk on vältida vigu ning skandaale ja hoiduda usklike eksiteele juhtimisest.